

# דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

Aug 14

## De Tout Evidence



## סהדא

## In Serch Of Evidence



## נה סה עה פה

סהדא רבה פרת (בכורות נה:)(שבת סה:)

תניא אידך גד שמגיד להם לישראל אי בן תשעה לראשון ואי בן שבעה לאחרון לכן שמלבין עונותיהן של ישראל תניא ר' יוסי אומר כשם שהנביא היה מגיד להם לישראל מה שבחורין ומה שבסדקין כך המן מגיד להם לישראל מה שבחורין ומה שבסדקין כיצד שנים שבאו לפני משה לדין זה אומר עבדי גנבת וזה אומר אתה מכרתו לי אמר להם משה לבוקר משפט למחר אם נמצא עומרו בבית רבו ראשון בידוע שזה גנבו אם נמצא עומרו בבית רבו שני בידוע שזה מכרו לו וכן איש ואשה שבאו לפני משה לדין זה אומר היא סרחה עלי והיא אומרת הוא סרח עלי אמר להם משה לבקר משפט למחר (אם נמצא עומרה בבית בעלה בידוע שהיא סרחה עליו נמצא עומרה בבית אביה בידוע שהוא סרח עליה) (יומא עה:)

מי שנפל עליו מפולת וכו': מאי קאמר לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ספק הוא שם ספק אינו שם דאי איתיה חי הוא דמפקחין אלא אפילו ספק חי ספק מת מפקחין ולא מיבעיא ספק חי ספק מת דישאל אלא אפילו ספק כותי ספק ישראל מפקחין (יומא פה:)

פקע איגרא (פסחים פה:)

"The roof collapsed" (I'm definitely taking this out of it's context here)



# דף יומי דאטאס וואס זאגט דאס

## סדר סה (סהדא)



“Look into the water, what do you see?” (Lion King)

ורבנן כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם (יבמות קיז.).

פרש"י ד"ה ורבנן כמים הפנים לפנים : קרא כתיב כמים הפנים לפנים כמים הללו שאדם צופה בהן ורואה בהם פנים כפניו אם הוא שוחק הם שוחקות ואם הוא עוקם הם עקומות כן לב האדם לאדם האחר אם הוא אוהב את זה גם זה הוא אוהבו ואם הוא שונא את זה גם הוא שונאו וכו.

1. שמואל וקרנא הוו יתבי אגודא דנהר מלכא חזינהו למיא דקא דלו ועכירי א"ל שמואל לקרנא גברא רבה קאתי ממערבא וחייש במעיה וקא דלו מיא לאקבולי אפיה קמיה זיל תהי ליה אקנקניה וכו. (שבת קח.).

Incidentally I want to insert here side notes concerning שמואל's power of observing evidence possibly backed by his knowledge of Science to arrive at conclusions. His Powers of Perception were unprecedented.

In Spanish: Sus Poderes de Percepción estaban tan Poderoso como un dePortista Podría

Patear una Pelota.



שאני שמואל דרב גובריה (נדה סד:)

Also a side note about קרנא that being בקנקן was what he did for a living:

קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל דהוה תהי באמברא דחמרא ויהבי ליה זוזא (כתובות קה.).

2. סהדא רבה פרת (שבת סה:)

Perhaps once in history they had this same phenomenon with the דגלת:

וכו. וכו. בעא לצעורי לרבא אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי דכל מאן דדבעין ממרייהו יהיב להו אמר לה מאי היא בעין רחמי ואתי מיטרא אמר לה ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא אלא לבעו רחמי האידינא בתקופת תמוז וליתי מיטרא שלחה ליה לרבא כוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא בעי רחמי ולא אתי מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם אלקים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא ראינו אתא מיטרא עד דשפוך מרזבי דצפורי לדיגלת

(תענית כד:)

3. קמו ליה ממתבכתא דר' הונא בבלאה (כתובות קו.).

4. וחורי שמריחים את הארץ וחוי אמר ר' פפא שהיו טועמין את הארץ כחויא (שבת פה,)

5. אף הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים אמר לה על דאטפת אטפוך ומטיפך וטופון (סוכה נג.).

## דף יומי DAF ומוסד דאף

6. מעשה בעסיא באחד ששילשלוהו בים ולא עלתה בידו אלא רגלו ואמרו חכמים מן הארכובה ולמעלה תינשא



מן הארכובה ולמטה לא תנשא (יבמות קכ:)

7. סוד ד' ליראיו (סוטה ד:)(סוטה י.)

He just knew.

### Forensic Evidence

8. מנעלים הפוכים ליחזי דמאן נינהו (יבמות כה.)

Turned over shoes? Just see who's they are.

"If the shoe does not fit. Then you must not acquit."

(based on the words of O.J. Simpson's Lawyer)



אלא מקום מנעלים הפוכים (יבמות כה.)

פרש"י ד"ה מקום מנעלים הפוכים : ניכר מקום הפיכתן **בעפר** שתחת המטה לשון מורי לשון אחר מקום מנעלים מצא הפוך שבא ומצא את מנעליה במקום שהוא רגיל לתת שלו ודאי נכרי בא לכאן ושם מנעליו במקום שלה ושלה במקום בעל וראשון עיקר דא"כ הפוך מיבעי ליה

### And A Flinging of Liquid ר' יוסף

1. אביי הוה קאי קמיה דר' יוסף אמר ליה הב לי כומתאי חזא דאיכא טלא עליה הוה קמחסם למיתבה ליה אמר ליה נפוץ שדי אנן לא קפדינן מידי (שבת קמז.)

2. אמר ר' יוסף בניתזין בכל כחן (כריתות טו:)



## Fiery Floggings, A Flinging, And A Fiery



ש"ס. Forget about the liquidy flingings of ר' יוסף, here are three full-fledged fiery floggings found in ש"ס.

1. אחר קיצץ בנטיעות עליו הכתוב אומר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך מאי היא חזא מיטטרו דאיתיהבא ליה רשותא למיתב למיכתב זכוותא דישאל אמר גמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי שמא חס ושלום ב' רשויות הן אפקוהו למיטטרו ומחיוהו שיתין פולסי דנורא א"ל מ"ט כי חזיתיה לא קמת מקמיה איתיהבא ליה רשותא למימחה זכוותא דאחר יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר (חגיגה טו).

2. א"ר יוחנן באותה שעה הוציאו לגבריא לפרגוד ומחיוהו שיתין פולסי דנורא וכו. (יומא עז).

3. אליהו הוה שכיח במתיבתא דרב יומא חד ריש ירחא הוה נגה ולא אתא וכו. וכו. כי מטא למימר מחיה מתים רגש עלמא אמרי ברקיע מאן גלי רזיא בעלמא אמרי אליהו אתיוהו לאליהו מחיוהו שיתין פולסי דנורא אתא אידמי להו כדובא דנורא על ביניהו וטרדינהו (בבא מציעא פה:)

Well the sun is fiery, and it gets arrows and spears thrown at it, so not exactly a flogging, but rather it is a flinging, and then it is a fiery (indubatably the arrows and spears catch fire, as soon as they come in contact with the sun).

אמר ר' יצחק מאי דכתיב שמש ירח עמד זבולה שמש וירח בזבול מאי בעיין והא ברקיע קביעי מלמד שעלו שמש וירח רקיע לזבול ואמרו לפניו רבונו של עולם אם אתה עושה דין לבן עמרם אנו מאירים ואם לאו אין אנו מאירים באותה שעה ירה בהן חיצים וחניתות אמר להם בכל יום ויום משתחוים לכם ואתם מאירים בכבודי לא מחיתם בכבוד בשר ודם מחיתם ובכל יום ויום יורין בהן חיצין וחניתות ומאירים שנאמר לאור חציך יהלכו וגו. (נדרים לט:)

ש"ס. Since I mentioned fiery floggings I want to bring here three flaming engulfings found in ש"ס.

1. מעשה ונפלה דליקה בחצירו של יוסף בן סימאי וכו. (שבת קכא).

2. בדוקרת הוות דליקתא וביבבותיה דר' הונא לא הוות דליקתא וכו. (תענית כא:)

"Well Watson, now that all the fluggineh fliggins are over and done with, let the

investigation begin. Elementary my dear Watson."



## דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

3. ההוא גברא דבשילהי הלוליה איתלי נורא בי גנני אמרה להו דביתהו חזו גבראי חזו גבראי אתו חזו גברא חרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא סבר רב חייא בר אבין למימר היינו עשינו עלינו בית עשינו עלינו מערה אמר רבא מי דמי התם לא קאמרה חזו גבראי חזו גבראי ועוד גברא חרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא ורב חייא בר אבין גברא חרוכא דשדיא אימא איניש אחרינא אתא לאצולי ואכילתיה נורא ופסתא דידא דשדיא נורא איתליא ואתיליד ביה מומא ומחמת כיסופא אזל וערק לעלמא (יבמות קטו).

There was this certain man that at the end of his wedding celebration a fire took hold of his marriage residence. His wife said to the bystanders "See my husband. See my husband." They came and saw a man charred lying there and a hand lying there at a distance. Rav Chiya Bar Avin thought to say this is analogous to the Braisah of the woman who testified "They set the house ablaze upon us" or she said "They set the cave ablaze upon us." Rava said, "Are the two cases comparable? There, in the Braisah's case, she did not say "See my husband. See my husband." furthermore, here we found the charred body of a man lying there and a severed hand lying there. And Rav Chiya Bar Avin, He would say that the charred body of a man lying there does not prove that the husband did not escape. For I can say that it is the charred body of another man who came to rescue the occupants and the fire devoured him. And as for the severed hand lying there I could say that it caught fire and became severed from the rescuer. And the husband developed a blemish, and because of his embarrassment with the blemish he ran far away."

(Artscroll)

As explained by *Tos. HaRosh*, Rashi's understanding is that once a fire takes hold of a person to the point that it severs his hand, it is impossible for him to survive. Accordingly, if either the corpse or the hand was the husband's, the wife would be permitted to remarry. Rashi, therefore found it necessary to explain that Rav Chiya Bar Avin, who forbids the wife to remarry, considers that both the charred corpse and the severed hand might belong to the rescuer, and the blemish that caused the husband to run away was not the severing of his hand, but some other disfiguring wound (sustained in the fire). Rivan (cited by *Tos. HaRosh*) and Ritva, however, argue with Rashi and maintain that one whose hand is severed by a fire can survive, and explain Rav Chiya Bar Avin's reply to mean that we are concerned that the charred corpse is that of the rescuer and the severed hand is that of the husband, who survived the loss of his hand but ran away because of the embarrassment of the disfigurement. [From the fact that Rav Chiya Bar Avin finds it necessary to suggest a motive for why the husband might have run away, the *Noda Bi'Yehuda* infers that in the absence of such a motive, we would not posit that the husband ran away, but we would rather apply the principle that one is presumed to have remained in the place he was known to have been (כאן נמצא כאן היה). The Chasam Sofer however, suggests that it is only in the present case of a newlywed that we must account for why the groom would have abandoned his bride during the wedding celebration.]

(Artscroll Note 17)

# דף יומי Daf Yomi Insights

## The Facts Of The Case

### מעשה On A קשיא A

1. יתיב ר' הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לר' חסדא (בבא מציעא לג.).

The question of חסדא ר' was concerning a רבי who is in need of the תלמיד , and ר' הונא understood that he meant to say that ר' הונא is in need of חסדא ר', meaning that he was greater in תורה learning. My question is could the subject of חסדא ר' question have been אבימי?

(מנחות ז.)

2. בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין (שבת צז.).

### מעשה On A קשיא You Can't Ask A

1. מעשה שהיה כך היה (קידושין עו.).
2. ומר סבר הכי הוה מעשה ומר סבר הכי הוה מעשה (כתובות ק.).

### מעשה Of A שיעור And The Minimum ר' יוחנן

ולר' יוחנן וכו. אמר רבא שאני מגדף הואיל וישנו בלב אבל בעלמא עקימת שפתיו הוי מעשה (כריתות ד.).

In general ר' יוחנן holds that מעשה is a עקימת שפתיו ר' יוחנן.

במה הראה להם חזקיה אמר בפיו עקם להם ר' יוחנן אמר באצבעו הראה להם (סוטה מו:).

The מהר"ל explains the basis of the dispute stemming from their definitions of what might be considered a minimum action (מעשה). So it comes out here ר' יוחנן is saying that עקימת פיו is not considered a מעשה. Perhaps this is different than in כריתות.

## A Vort חיזוק

### It's Never Too Late

1. אמר רב זר שקמץ יחזיר (מנחות ו:).
2. דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדשו דברי ר' יהודה (גיטין כ.).

If you are falling behind in Daf Yomi חס ושלום and עלינו ולא עליכם remember one thing. It is never too late to catch up. If it is too late, than you'll make it up next cycle.

# דף יומי

## דאס וואס זאגט דאס

### תנאים ואמוראים

ר' אידי בר גרשום

Perhaps his name only appears twice in ש"ס:

(חולין צח.) (כריתות ט.)

### ר' חסדא Two Sons of

+4

ר' נחמן בר רב חסדא ור' חנן בר רב חסדא

### כא כה כט

דרוקרת עיר המוציאה חמש מאות רגלי הוה ויצאו ממנה שלשה מתים ביום אחד גזר ר' נחמן בר רב חסדא תעניתא אמר ר' נחמן בר יצחק כמאן כר' מאיר דאמר ריחוק נגחותיו חייב קירב נגחותיו לא כ"ש

(תענית כא:)

כי נח נפשיה דרב הונא וכו. פתח עליה רבי אבא ראוי היה רבינו שתשרה עליו שכינה אלא שבבל גרמה ליה מתיב ר' נחמן בר חסדא ואמרי לה ר' חנן בר חסדא היה היה דבר ד' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים טפח ליה אבוא בסנדליה א"ל לאו אמינא לך לא תיטרוד עלמא מאי היה שהיה כבר (מועד קטן כה.)

אמר ר' חנן בר רב חסדא לא קשיא הא דאמר לה הבעלי לי בטלה זה הא דאמר לה הבעלי לי בטלה סתם

(תמורה כט:)

### Personal Matters:

אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן כל סעודה שאין בה שריף אינה סעודה (ברכות מד.)

I confess. I am not always so careful to have soup at every meal.

"You don't have to get that personal to get the Personal Insurance Plan"

### Order Matters:

1. ודוקא מיחלץ חליץ והדר יבם יבומי (יבמות כג:)
2. כי פליגי היכא דאמר ליה שקול מינה חפץ והדר הב לה גיטא ואזל איהו ויהיב לה גיטא והדר שקל מינה חפץ ר' יוחנן פוסל בו וכ"ש בשלוחו וריש לקיש מכשיר בשלוחו וכ"ש בו (גיטין כט:)
3. רבא אמר ליקדם איכא בינייהו (כריתות כ.)
4. תני חדא בתחלה מציק שמן על ראשו ואחר כך נותן לו שמן בין ריסי עיניו ותני אחריתי בתחלה נותן לו שמן בין ריסי עיניו ואחר כך מציק לו שמן על ראשו תנאי היא איכא למאן דאמר משיחה עדיפא ואיכא למאן דאמר יציקה עדיפא (כריתות ה:)

1,2,3,4

## The Break

אין צייר (מגילה יד.)

"There is no artist"

"I want to take a break. I'm tired from my learning" -Talmid

בעלי בוסות וכו. בעלי מארה (ביצה טו):

"Do you really want to take a break right now (עתה)? What's the matter?" -Rebbe

**Joke :** What's a **mother**?

**Answer :** Nothin'. What's a **mother** with you?

## יורה דעה סימן פט Hands Inspection

אכל גבינה, מותר לאכול אחריו בשר מיד, ובלבד שיעיין ידיו שלא יהא שום דבר מהגבינה נדבק בהם וכו. וכו.

(ערוך השלחן יורה דעה סימן פט סעיף ח')



"Let me see your hands."

## Pass or Fail Chow or Ciao

I want to explain what I mean "pass or fail chow or ciao" in this title.

להבדיל

חסורי מיחסרה והכי קתני וכו. (גדרים כג):

Each dwarf in the image is subject to an inspection of the status of the cleanliness of his hands. If the dwarf passes the inspection then he gets access to the "Chow" i.e. he gets to eat his food. If the dwarf does not pass the cleanliness inspection, then he gets told "Ciao" and he must leave to wash his hands.

Now, the question is why must the hands be clean? I want to suggest the reason is because she (snow white) was afraid that there would be some dirt on the hands and the dirt will come in contact with the



## דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

food, and possibly fall into the food, and then become ingested by one of the dwarves. This could be dangerous, since there might be toxins in the dirt that was originally on their hands. Perhaps this is true since they worked in a mine, although the diamond mines might be less toxin exposing than the coal mines are. One might even go on to suggest that this is all true despite the fact that snow white was intending on having the dwarves use cutlery (knife fork etc.) and not be touching the food with their hands directly. She could have been suspecting that they would be apathetic to her dining policies, and eat with their hands anyways, or even if not, the dirt might have been in such a preponderance that despite the utilization of cutlery, the dirt might fall into the food. Alternatively one might suggest that she actually was not intending on enforcing the cutlery usage policy on the dwarves, since it is well known that the food tastes sweeter, when eaten without the use of cutlery.

רבה בר רב הונא אשכחיה לרב הונא דקאכיל דייסא באצבעתיה אמר ליה אמאי קאכיל מר בידיה אמר ליה הכי אמר רב דייסא באצבעתא בסיים וכל דכן בתרתין וכל דכן בתלת (גדרים מט:)

Liquor is quicker, but a tri-fingered porridge licking will send tremors of delight down your cerebral cortex from the euphoric sense of freedom from receiving nutrition forkless and unfettered by the porridge partaking public policies of the pompously pampered princes and princesses of the peasants and sharecroppers era.



So the dwarves are washing the hands. There is soap, and there is water. Does it matter if the soap gets applied onto the hands before the water? Perhaps the soap is able to get deeper with or without the water. Well for the diamond miners, it might not make a difference, but let's say, hypothetically speaking, that there was an eighth dwarf. His name was Coughie. Coughie works on the coal mines. Here we are dealing with heavy duty toxins. For him this question might be the difference between a longer life, or a shorter life. Here is what I found on the healthline site:

A lot of people reach for soap as the first step, but wetting your hands first produces a better lather for cleaning.

כאלקינו (מגילה יד.)

## דף יומי DAF INSIGHTS

### Order Doesn't Matter:

#### קה קה

1. מ"ט דר' שמעון דכתיב ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים ותניא ר' שמעון אומר וכי עפר הוא והלא אפר הוא שינה הכתוב ממשמעו לדון הימנו גזירה שוה נאמר כאן עפר ונאמר להלן עפר מה להלן עפר ע"ג המים אף כאן עפר על גבי המים ומה כאן הקדים עפר למים כשר אף כאן הקדים עפר למים כשר וכו. (תמורה יב:)
2. דתניא בין שהקדים חליצה לרקיקה בין שהקדים רקיקה לחליצה מה שעשה עשוי (יבמות קה.).
3. אלא בית שמאי אומרים מקנח והוא הדין למדיח וב"ה אומרים מדיח והוא הדין למקנח מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי (חולין קה.).

והקינוח הוא שילעוס פת וכו. ואח"כ ידיח פיו במים וכו. והוא הדין שיכול לעשות מקודם ההדחה ואח"כ הקינוח. ויש להסתפק אם מועיל הדחה וקינוח בבת אחת. (ערוך השלחן יו"ד סימן פט' סעיף ט בא"ד)

This is concerning eating meat after eating cheese, and the required קינוח והדחה of the mouth in between. This is true for meat after cheese, not cheese after meat. So on this one I say the order doesn't

matter, but the order matters. You know what I mean?



### Two Sides Of The Coin

#### צד צד

1. ר' יוסי אומר כל שפוסל ע"י אחרים פוסל ע"י עצמו וכל שאין פוסל ע"י אחרים אינו פוסל ע"י עצמו (יבמות צד:)
2. ר' יוסי אומר אם מותרין לאותו שבת מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותו שבת (עירובין צד.).



## דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

### Pass or Fail Chow or Ciao



#### When In Rome

##### Searching for the מנהג המקום:

רב אשי איקלע למחזא אמרו ליה ליקדיש לן מר קידושא רבה הבו ליה סבר מאי ניהו קידושא רבה אמר מכדי כל הברכות כולן בפה"ג אמרי ברישא אמר בפה"ג ואגיד ביה חזייה לההוא סבא דגחין ושתי קרי אנפשיה החכם עיניו בראשו (פסחים קו.)

Pass. He passed. Now אשי ר' can partake of the wonderful chow being served at the Kiddush מחזא.

אחר קיצץ בנטיעות עליו הכתוב אומר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך מאי היא חזא מיטטרון דאיתיהבא ליה רשותא למיתב למיכתב זכוותא דישראל אמר גמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי שמא חס ושלום ב' רשויות הן אפקוהו למיטטרון ומחיוהו שיתין פולסי דנורא א"ל מ"ט כי חזיתיה לא קמת מקמיה איתיהבא ליה רשותא למימחה זכוותא דאחר יצתה בת קול ואמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר (חגיגה טו.)

He had a question about a הנהגה of the המקום, and he failed. He was sent away as implied by the fact that the בת קול said not to return. So I say he failed and he was told "Ciao".



### Chow Then Ciao

1. אמר רב מרי משח אודניה וחוטרא אבתריה (שבת קנה:)

פרש"י ד"ה משח אודניה : מעט כמות אוזנו וחוטרא בתריה יכהו במקל מיד שלא יהא מרגילו אצלו

Rav Mari said give the dog a small amount of meat equal to the size of his ear, and then hit him with a stick so that he should not be accustomed to getting food from you.

2. בן כלבא שבוע שכל הנכנס לביתו כשהוא רעב ככלב יוצא כשהוא שבע (גיטין נו.)

He was called בן כלבא שבוע (A satisfied dog) because everyone who entered his house hungry as a dog, exited satisfied.

## דף יומי DAF YOMI INSIGHTS



### A Mysterious Message From The Deep

**Joke:** What did the Octopus name his ספר which he wrote with his ink from his ink sack?

**Answer:** He named his ספר יין קפריסין The ספר. Why? The reason is as it says in the עבודה of the קטורת where it mentions יין קפריסין it says, והלא מי רגלים יפין לה, where it mentions יין קפריסין it says, והלא מי רגלים יפין לה.

A vort from the ocean's depth. There was once an octopus who was a בקי in all of ש"ס. One day he ate a piece of parchment by mistake, and it came out of him undigested, together with some self-produced ink (one big press release of the Octopus's Siphon). The ink went onto the paper, **and by pure coincidence happened to spell out the following words onto the paper:**

קי קי

כי היכי דעל נפק (שבת קי.) (יבמות קי.)

It came out just as it came in

היינו האי דעל והיינו האי דנפק (פסחים י:)

This is the one that came in. This is the same one that came out.

**That was what was written on it.**

Now in יבמות this means just like we see that she came in, so too she comes out, but in שבת it means in the same state of being (undigested for example).

The deeper message: If a tree falls in a forest and no one is there to hear it, does it make a sound? Since the Octopus was a בקי in ש"ס, he must have understood the literal translation of the words written on the paper. However he might not have understood how that applied in this case. Before it came into his mouth the paper was blank, and now there is writing on it. Regular ink splotches, without meaning would surely be considered immaterial, and therefore would warrant the phrase of "It came out just as it came in." However here in this case there was writing with meaning, so you can't say that it came out just as it came in. When it came in there was no meaningful writing on it, and when it came out there

## דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

was. So the Octopus concluded that the meaning of the message written on the paper must be like the meaning in יבמות. That just as it is true that it came in, so too it is true that it came out. However if it were true that the meaning is like in יבמות and not like in שבת than the cited גמרא next to the quoted text should have been only the יבמות גמרא and not the שבת גמרא. Another problem with this interpretation is that it would leave the next quote, the one from פסחים to be either redundant at best, or even worse, irreconcilable. Finally after much deliberation, and back and forth, he got the meaning of the message. This is what he concluded. A message is only a message if it conveys information the reader didn't know. The Octopus was a ש"ס בקי, so he already knew all the cited גמרא's. So after reading the writing written on the parchment, he didn't learn anything that he didn't know before. This fact makes the writing on the parchment immaterial, and thus he was able to apply to it the phrase, "היינו האי דעל" found in the פסחים citation, and the phrase, "כי היכי דעל נפק" found in the שבת citation.

Alternatively, perhaps you can say the reference is regarding a hypothetical case of if it would happen to be that the blank parchment the octopus swallowed was excreted with a גט written on it, or a ספר תורה written on it. In both cases we would say the גט and the ספר תורה are פסול. The גט is פסול because it wasn't written לשמה, and the ספר תורה as well, the שם ד' wasn't written לשמה. Now as far as there being a פסול in the octopus ink, it is a different question. Anyways you can also apply to it all these גמרא's. Just as when it came in it wasn't a valid גט or ספר תורה (since it was blank) so too when it came out. Also גט or ספר תורה in that it is not usable as a גט or ספר תורה דנפק.

I want to end this piece with two שאלות.

1. Let's say the parchment was נזר and it was less than the שיעור in size of being able to be מקבל טומאה. Then in the stomach of the Octopus it stretches out and is now big enough to be מקבל טומאה and it came out together with a dead שרץ from the stomach of the Octopus. Is it טמא or not?
2. Let's say when the parchment came out it had a גט or a ספר תורה written on it. Well we already established that it is פסול, but my question is can you write a גט or ספר תורה on the other side?



# דף יומי DAF INSIGHTS

## A חיזוק Vort

### The Power of Potential

#### מסורת הש"ס The Conceptual

1. כיון דראויות לנעול אף על פי שאין ננעלות (עירובין ו:)
2. משום דחזו להקרבה (תמורה לג:)
3. אמר ר' זירא כל הראוי לבילה בילה מעכבת וכו'. (יבמות קד:)

You have the potential to become more than just an הארץ עם in all of ש"ס. You have the potential to become a תלמיד חכם.

אין להם מנוחה וכו'. (ברכות סד.)

You shouldn't be satisfied with this potential. Keep learning. Don't stop, and convert that potential into reality.



11

סימנא מילתא

Le c'est une chose סימן

11:

כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום וכו'. (פסחים ו.)  
אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא קרא ורוביא כרתי סילקא ותמרי  
(כריתות ו.)

Since we are holding in the time of החג of שלשים יום קודם השנה I want to present two French סימנים that are used by French Jews as a good symbol to have a good new year.

The first סימן:

**A Bamboo:**



Pour commencer l'année par le bon bout (bon bout pronounced like bamboo) means to start the year on the right side (French expression).

## דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

The second סימן:

**A Banana:**



D'avoir une bonne année (bonne année pronounced like Banana) means to have a good year.

### עיין עליו

אין לו עיין עליו (יבמות כב:)

I am searching in French : je cherche

The ש"ס named אמר ר' איקא בריה דר' אמי appears four times in

(בבא קמא יב:)(חולין עז:)(בבא בתרא קמט:)(כריתות ו:)

I will quote the גמרא in כריתות:

ואמר ר' יוסף במאי פליגי ר' מאיר ור' יהודה גבי מלכים וכהנים ר' מאיר סבר ואשר יתן ממנו על זר כתיב ומלך וכהן השתא זרים גינהו ור' יהודה סבר בעינן עד דאיכא זר מתחלתו ועד סופו ומלך וכהן מעיקרא לאו זרים הוו  
אמר ר' איקא בריה דר' אמי ואזדו לטעמייהו דתנן בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן וחומש ומיתתה בחנק דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משלמת הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה (כריתות ו:ז).

The Sages in the Mishnah represent the opinion of R' Yehudah, who classifies as a "stranger" (זר) only someone who was *always* a stranger (*Rashi*). A Kohen's daughter, therefore, is not considered a "stranger" even if she permanently desecrated her Kohanic lineage by marrying a disqualified person, since she was initially a valid Koheness. (Artscroll Note 6)

# דף יומי INSIGHTS ומסע דאף

So I summarise the שיטה of יהודה ר':

Je cherche son origine : I am searching for his (or her) origin



"Ze area is secure"

**"Et parce que c'est la fin de tout evidence a tout al'heure"**

אמר ר' פפא אמר קרא בקרב ישראל בזמן ש...

שלום בישראל (כריתות ה:)